

[Formanden.]

skatningen til Staten for nyopførte Beboelsesejendomme, Forslag til Lov om kommunale Skattelempelser for nyopførte Beboelsesejendomme og Forslag til Lov om Uldaan til Kommuner, har afgivet Betænkninger over nævnte Lovforslag.

Eksemplarer er omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Statsministeren af Holstein angaaende Regeringens Valutapolitik.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 5142).

Formanden: Hvis ingen gør Indsigelse mod Fremme af denne Forespørgsel, betragter jeg Tingets Samtykke til Forespørgselsens Fremme som givet. (Ophold). Det er givet.

Tingets Samtykke udkræves til Behandling af de under Punkt 2 og 3 paa Dagsordenen opførte Sager, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Salget af Lodsedler til Klasselotteriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7379; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5142).

Sagen sattes til Forhandling.

Chr. Christiansen: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, indeholder nogle nye Bestemmelser angaaende Salget af Lodsedler til Klasselotteriet. Klasselotteriet er en offentlig Statsinstitution, ordnet ved Lov af 6. Marts 1869, og saa længe denne Ordning er gældende, maa det være Lovgivningsmagtens Opgave vedrørende Lodsedlernes Afsætning at give Bestemmelser, som skaber saa betryggende Forhold som muligt for de Mennesker, der enten spiller eller ønsker at komme til at spille.

Den gældende Lov om Klasselotteriet var sidst fremme til Behandling i det høje Folketing i Samlingen 1920—21. Den Gang

gav Behandlingen Anledning til Drøftelser af, hvorvidt det var betimeligt, at Staten opretholdt Klasselotteriet, hvorvidt Klasselotteriet befordrede Spillelidenskaben paa skadelig Maade, og endelig af, hvilken Slags Spil Klasselotteriet rangerede med. Jeg skal ikke rejse nogen Diskussion om disse Spørgsmaal, det tjener ikke noget Formaal ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Derimod vil jeg gerne blot gøre et Par Bemærkninger om de nye Bestemmelser, som det fremsatte Lovforslag indeholder.

I Loven af 22. December 1920 findes i § 3, 1ste Stykke, en Bestemmelse om, at Personer, der har Bevilling til at drive Pantelaanervirksomhed, kan afhænde de hos dem pantsatte Lodsedler i den Stand, hvori Sedlerne er pantsat. Denne Bestemmelse har vist sig u hensigtsmæssig, og praktiske Forhold kræver nu, at der her foregaar en Ændring.

Under Behandling en af Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til Omsætning af Lotterisedler i 1913 fremkom der her i Tinget fra flere Sider stærke Ønsker om, at det Salgsuvsæsen, som florerede udenom de autoriserede Kollektører, blev bremset. Det blev bl. a. fremhævet, at det var en ren Proformapantsætning af Lodsedler, der foregik; i Virkeligheden var det, der skete, et egentligt Køb af Lodsedler, og naar Sedlerne var købt, blev de behandlet som uindløste Panter og blev siden solgt som saadanne.

I 1920, da der blev behandlet et Forslag til Lov om Ændring af Klasselotteriets Ordning, blev det af Venstres daværende Ordfører her i Tinget fremhævet, at der kunde være Anledning til at tage under Overvejelse, om der ikke var Grund til fuldstændig at forbyde Pantsættelse af Lodsedler. Den daværende Finansminister mente dog, at det var urigtigt at afskære Spillerne Muligheden for at kunne benytte deres Lodsedler som Pant.

De Aar, der er gaaet siden disse to Behandlinger i 1913 og 1920, har vist, at Tiden er inde til, at der foretages visse Ændringer i Bestemmelserne vedrørende Afhændelse af Lotterisedler. Ikke mindst har en verserende Retssag mod en københavnsk Pantelaaner aabenbaret en Række Forhold af meget uheldig Karakter. Det er bl. a. under Retssagen blevet oplyst, at Pantelaaneren i 1928 opkøbte ikke mindre end 1000 Lodsedler, som han belaaente under fingerede Navne, hvorefter han lod dem sælge gennem subsistensløse Personer paa Gaden eller i Restauranter. Det er